SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 168/03-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. P. P., bytom Ž., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. M., Ž., vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. d) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 2 Dodatkového protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Banskej Bystrici o začatí trestného stíhania z 30. októbra 2002 (ČVS: KUV-63/OVEK-2000), uznesením Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Banskej Bystrici o zastavení trestného stíhania z 5. decembra 2002 (KUV-63/OVEK-2000), uznesením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici o zrušení uznesenia o obvinení pre jeho nezákonnosť z 13. novembra 2002 (KV 70/02) a napokon vyrozumením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o odložení podnetu na podanie sťažnosti pre porušenie zákona z 20. marca 2003 ako nedôvodného (IV Pz 42/03-18) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. P. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. mája 2003 doručené podanie JUDr. P. P. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom Ž., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. M., Ž., označené ako „Návrh v zmysle článku 130 ods. 1 písm. f) Ústavy SR na začatie konanie v zmysle článku 127 Ústavy SR“. Z obsahu návrhu vyplynulo, že ide o sťažnosť, ktorou sťažovateľ napáda postup Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský úrad justičnej polície“), Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“), ako aj Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), a to pokiaľ ide o krajský úrad justičnej polície jeho uznesenie o začatí trestného stíhania voči sťažovateľovi z 30. októbra 2002 (ČVS: KUV-63/OVEK-2000), pokiaľ ide o krajskú prokuratúru uznesenie o zrušení uznesenia o obvinení sťažovateľa z dôvodu jeho nezákonnosti (Kv 70/02 z 13. novembra 2002), ďalej uznesenie krajského úradu justičnej polície z 5. decembra 2002 (KUV-63/OVEK-2000) o zastavení trestného stíhania voči sťažovateľovi a napokon vyrozumenie generálnej prokuratúry o odložení podnetu sťažovateľa na podanie sťažnosti pre porušenie zákona z 20. marca 2003 (IV Pz 42/03-18). Z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti sťažovateľ tvrdil, že týmito rozhodnutiami, ako aj postupmi orgánov činných v trestnom konaní došlo k porušeniu jeho základných práv a slobôd podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v dôsledku čoho požiadal, aby ústavný súd v jeho veci nálezom rozhodol takto:

„Právo priznané sťažovateľovi JUDr. P. P. čl. 46 ods. 1, čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, čl. 6 ods. 2, čl. 6 ods. 3 písm. d), čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Dodatkového protokolu čl. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo.

Ústavný súd SR prikazuje Generálnej prokuratúre SR vo veciach podnetu sťažovateľa JUDr. P. P. z 12. 12. 2002 a z 20. 1. 2003 ďalej konať.

Uznesením Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. Kv 70/02 z 13. 11. 2002 právo sťažovateľa JUDr. P. P. priznané článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, čl. 6 ods. 3 písm. d), čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 2 Dodatkového protokolu čl. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo.

Uznesenie Krajského úradu justičnej polície PZ Banská Bystrica ČVS: KÚV-63/OVEK-2000 z ..... o zastavení trestného stíhania právo sťažovateľa JUDr. P. P. priznané článkom 46 ods. 1, čl. 50 ods. 1, Ústavy SR, čl. 6 ods. 1, čl. 6 ods. 2, čl. 6 ods. 3 písm. d) čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Dodatkového protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo.

Uznesenie Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. Kv 70/02 z 13. 11. 2002 sa zrušuje.

Uznesenie Krajského úradu justičnej polície ČVS: KÚV 63/OVEK–2000 z ..... o zastavení trestného stíhania sa zrušuje.

Sťažovateľovi JUDr. P. P. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500.000,- Sk, ktoré vyplatí Krajský úrad justičnej polície PZ Banská Bystrica v lehote jedného mesiaca od doručenia písomného vyhotovenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Sťažovateľovi JUDr. P. P. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500.000,- Sk, ktoré vyplatí Krajská prokuratúra Banská Bystrica v lehote jedného mesiaca od doručenia písomného vyhotovenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Sťažovateľovi JUDr. P. P. sa priznávajú trovy konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky tak, ako budú vyčíslené, ktoré vyplatia solidárne Krajský úrad justičnej polície PZ Banská Bystrica a Krajská prokuratúra Banská Bystrica v lehote jedného mesiaca od doručenia písomného vyhotovenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Berúc do úvahy uvedené kritériá ústavný súd preskúmal sťažnosť sťažovateľa a po jej predbežnom prerokovaní ju bol nútený odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Pri zdôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal z toho, že napadnuté rozhodnutia krajského úradu justičnej polície a krajskej prokuratúry boli už predmetom predošlej sťažnosti sťažovateľa podanej ústavnému súdu, ktorý ju 13. marca 2003 (IV. ÚS 39/03) odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť. S výnimkou námietky predpojatosti voči sudcom štvrtého senátu ústavného súdu, ako aj jeho tvrdenia o „predčasnosti“ tohto rozhodnutia sťažovateľ vo svojej sťažnosti ústavnému súdu neuviedol už žiadny ďalší dôvod, ktorý by dovoľoval prijatie jeho sťažnosti na ďalšie konanie v časti, v ktorej už bola predtým odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

Novou skutočnosťou, ktorú sťažovateľ uviedol vo svojej sťažnosti z 26. mája 2003, bola len tá, týkajúca sa generálnej prokuratúry o odložení jeho podnetu na podanie sťažnosti pre porušenie zákona ako nedôvodného listom z 20. marca 2003 (IV Pz 42/03-18), ktoré je podľa sťažovateľa „vyvrcholením sústavných porušovaní práv a základných slobôd

sťažovateľa od októbra 2002, kedy začali nezákonné aktivity orgánov činných v trestnom konaní proti jeho osobe“.

Ústavný súd preto uvádza, že súčasťou žiadneho zo základných práv označených sťažovateľom (podľa ústavy alebo medzinárodnej zmluvy) nie je aj povinnosť orgánu štátu podať mimoriadny opravný prostriedok na základe návrhu navrhovateľa. Ústavný súd už tiež judikoval, že: „Za porušenie práva na inú právnu ochranu nemožno považovať samo osebe skutočnosť, že prokuratúra podnetu podanému podľa Trestného poriadku alebo podľa zákona o prokuratúre nevyhovie“ (I. ÚS 40/01, I. ÚS 38/02), resp. „Nepodaním sťažnosti pre porušenie zákona generálnym prokurátorom nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva navrhovateľa na inú právnu ochranu, nakoľko oprávnenie podať sťažnosť pre porušenie zákona nie je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu“ (II. ÚS 45/00), keďže „Oprávnenie k sťažnosti pre porušenie zákona nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana“ (I. ÚS 7/00).

Keďže sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie základných práv a slobôd, o ktorom ústavný súd rozhodol predtým tak, že jeho sťažnosť odmietol, a keďže nevyhovenie podnetu na podanie sťažnosti pre porušenie zákona generálnym prokurátorom netvorí súčasť žiadneho zo základných práv alebo slobôd sťažovateľa podľa ústavy alebo medzinárodnej zmluvy, bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2003